

Gergely Katalin

Én itt lehettem négy éves, nem több. A Rozgonyinál készült a kép. Mindig oda jártunk fényképezkedni. Miután a szüleim összeházasodtak, tizenegy hónapra rá születtem én, és rá tizenegy hónapra az öcsém. Szóval huszonkét hónapon belül mind a ketten megvoltunk. Kisasszonyok neveltek minket. Amikor egy éves voltam, már volt kisasszony. Amikor kisebbek voltunk, német kisasszonyunk volt, később pedig minden délután egy francia. A kisasszonyok vittek minket sétálni, az állatkertbe, a Margit-szigetre. A Margit-szigetre még bérletünk is volt. Huszonnyolc pengő volt egy bérlet, ha jól emlékszem. Vittek mindenfelé. A német kisasszonyt úgy hívták, hogy Anni Ulrich. Ott lakott velünk, a gyerekszobában. Minden holmija ott volt. Velünk volt egész héten, és minden vasárnap volt kimenője. A nevelőnőnk akkor ment el, amikor Hitler elfoglalta Ausztriát [lásd: Anschluss]. Akkor a kisasszony önként, dalolva visszahozta, hogy jaj, a Hitlert nehogy lekésse. Az hiszem, 1938-ban ment el az Anni. A francia kisasszony nem lakott velünk. Volt még egy szobalány, a Bözsi és egy szakácsnő, a Viki néni. Ők 1944. március

huszonötödikéig voltak, mert amikor már a németek itt voltak, akkor kijött, hogy zsidó nem tarthatott személyzetet [1944 áprilisában rendelettel megtiltották a zsidók háztartásában nem zsidók alkalmazását. -- A szerk.]. Addig minden nap reggeltől estig ott voltak. A Bözsi reggel kitakarított, a Viki néni főzött. Bevásárolni nem kellett. Megrendeltek mindent, és házhoz szállították. A fűszeres, a hentes. Mindent szállítottak. Nem kellett mindig fizetni. Egy könyv volt, és hétvégén feljöttek inkasszálni. A tejet meg a zsömlét reggel házhoz hozták. És az anyuka letelefonált a fűszeresnek, hogy miket küldjön, és akkor fölküldték. Szóval nem volt cipekedés vagy ilyen. És a hentesé volt a ház, amiben laktunk, és az is fölküldte. Csak nyáron volt bevásárlás, Visegrádon, ott nem küldtek semmit házhoz. Mindenkinek volt egy nap kimenője úgy, hogy egy személyzet mindig otthon maradt. A szobalány nagyon rendes volt. Az egy visegrádi sváb volt, és az el is dugott egy-két holmit 1944-ben. Nekünk a személyzetet magáznunk kellett.